

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXVI. — Wydana i rozesłana dnia 20. grudnia 1908.

Treść: (№ 253 i 254.) 253. Dokument koncesyjny na wązkotorową linię kolei lokalnej z Bürgerstrasse do placu przed dworcem kolei południowej w Insbruku. — 254. Obwieszczenie, dotyczące koncesjonowania odnogi kolejowej do kamieniołomów na Damilu, odgałęziającej się od wązkotorowej kolejki parowej z Berun do Koněprus, tudzież zmiany postanowień koncesyjnych na wązkotorową kolejkę parową z Berun do Koněprus i z Berun do Krółodworu wraz z odnogami, oraz na odnogi kolejowe do miejsc ładunkowych „Bily lom“ i „Cisafsky lom“.

253.

Dokument koncesyjny z dnia 5. grudnia 1908,

na wązkotorową linię kolei lokalnej z Bürgerstrasse do placu przed dworcem kolei południowej w Insbruku.

Na podstawie Najwyższego upoważnienia udzielam w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami Spółce akcyjnej „Kolej lokalna Insbruk—Hall i. T.“ koncesję na budowę i utrzymywanie w ruchu wązkotorowej, elektrycznej kolei lokalnej z Bürgerstrasse przez Maximilianstrasse do placu przed dworcem kolei południowej w Insbruku, a to w myśl postanowień ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustaw z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, i z dnia 24. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 216, pod warunkami i zastrzeżeniami, podanymi w następujących §§ 1. do 4.:

§ 1.

Co do linii kolei żelaznej, będącej przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, korzysta spółka z dobrodziejstw, przewidzianych w artykule V. ustawy

z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895.

§ 2.

Spółka ma obowiązek ukończenia budowy koncesjonowanej linii kolejowej najpóźniej w przeciągu roku, licząc od dnia dzisiejszego, tudzież oddania gotowej kolei na użytek publiczny i utrzymywania jej w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny, trwający aż do dnia 17. września 1979 włącznie.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, tudzież wykonania i urządzenia kolei zgodnie z warunkami koncesyi złożyć ma spółka na żądanie c. k. rządu odpowiednią kaucję w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi pieniędzy sierocych.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania można kaucję tę uznać za przepadłą.

§ 3.

Celem wybudowania koncesjonowanej kolei nadaje się spółce prawo wywłaszczania podług przepisów ustawowych, w tej mierze obowiązujących.

Takie samo prawo przyzna się spółce także co do ewentualnej budowy tych kolei podjazdowych, których urządzenie rząd uznałby za odpowiadające interesowi publicznemu.

§ 4.

Zresztą uważać należy linię kolei lokalnej, wymienioną na wstępie, za istotną część składową przedsiębiorstwa kolei lokalnej, stanowiącego przedmiot Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 18. września 1889, Dz. u. p. Nr. 171 i dokumentu koncesyjnego z dnia 24. grudnia 1904, Dz. u. p. Nr. 167, skutkiem czego postanowienia, zawarte w §§ 5. do 14. włącznie wspomnianego Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 18. września 1889, Dz. u. p. Nr. 171, wraz z uzupełnieniami i zmianami, postanowionymi w §§ 5. do 11. włącznie dokumentu koncesyjnego z dnia 24. grudnia 1904, Dz. u. p. Nr. 167, mają znaleźć zastosowanie do wszystkich linii kolei lokalnych, stanowiących przedmiot Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 18. września 1889, Dz. u. p. Nr. 171 i dokumentu koncesyjnego z dnia 24. grudnia 1904, Dz. u. p. Nr. 167, tudzież niniejszego dokumentu koncesyjnego.

Przytem wejdą w zastosowanie pod względem oznaczenia ceny wykupna w miejsce postanowień, zawartych w punkcie 1. i 2., § 11. dokumentu koncesyjnego z dnia 24. grudnia 1904, Dz. u. p. Nr. 167, które niniejszem uchyla się, następujące postanowienia:

1. Celem oznaczenia ceny wykupna policzy się czyste roczne dochody przedsiębiorstwa kolei lokalnej w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą wykupna, strąci się z tego czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczy się średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. a) Jeżeli wykupno nastąpi w czasie, kiedy ani co do linii głównej ani też co do jednej z pozostałych linii kolei lokalnej przedsiębiorstwa spółki nie zaistniał obowiązek płacenia podatków, natenczas aż do upływu okresu uwolnienia od podatków, które służyło pierwszej linii, wstępującej w obowiązek opłaty podatku, stanowi średni dochód czysty owych lat pięciu, obliczony w myśl powyższego ustępu 1, rentę wykupna, która ma być wypłacona bez pobrania podatku.

Z uwagi na to, że uwolnienie od podatku, służące linii głównej i pozostałym liniom kolei lokalnej, upływa w różnym czasie, oznaczy się zarazem na przyszłość rentę wykupna w ten sposób, iż w każdym wypadku obliczy się za czas od dnia, w którym co do pojedynczych linii kolejowych zajdzie obowiązek płacenia podatku, przypadający na nie podatek wraz z dodatkami według stóp procentowych lat, podług których oblicza się sumę średnią, i potrąci go z dochodów odnośnych lat tak, iż za czas po upływie wolności podatkowej, przysługującej tej linii, która ostatnia wstępuje w obowiązek opłaty podatku,

potrąci się z dochodów wszystkich linii odpowiadający im podatek wraz z dodatkami. Do pozostałych reszt dolicza się ze względu na to, że stosownie do § 131., lit. a ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, dodatek w wysokości jednej dziewiątej tego czystego dochodu.

b) Gdyby wykupno nastąpić miało w chwili, w której zgasło czasowe uwolnienie od podatków co do poszczególnych albo wszystkich linii przedsiębiorstwa kolei lokalnych spółki, wówczas przy obliczaniu czystych dochodów rocznych uważać się będzie podatki i dodatki do podatków, ciążące na wykupionem przedsiębiorstwie kolejowem, za wydatki ruchu, podczas gdy co do dochodów linii wolnych jeszcze od podatku w czasie wykupna znajdują analogiczne zastosowanie postanowienia, zawarte w ustępie 2 a.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie obliczyć należy dla odnośnych linii także co do lat wolnych od podatku podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrącić go z przychodów.

Ze względu jednak na to, że stosownie do § 131., lit. a ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do przeciętnego czystego dochodu, w taki sposób obliczonego, dodatek, wynoszący jedną dziewiątą tego czystego dochodu.

Forster wtr.

254.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 5. grudnia 1908,

dotyczące koncesjonowania odnogi kolejowej do kamieniołomów na Damiłu, odgałęziającej się od wązkotorowej kolejki parowej z Berun do Koněprus, tudzież zmiany postanowień koncesyjnych na wązkotorową kolejkę parową z Berun do Koněprus i z Berun do Królodworu wraz z odnogami, oraz na odnogi kolejowe do miejsc ładunkowych „Bilý lom“ i „Císařský lom“.

C. k. Ministerstwo kolei żelaznych nadało na zasadzie i w myśl postanowień ustawy o kolejach

niższego rządu z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895, tudzież ustawy z dnia 24. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 216 w porozumieniu z interesowanymi c. k. Ministerstwami, oraz c. i. k. wspólnem Ministerstwem wojny Spółce akcyjnej kolejki Krółodwór—Beruny—Koněprus w Pradze na jej prośbę koncesyę na budowę i utrzymywanie w ruchu odnogi kolejowej do kamieniołomów na Damilu, służącej wyłącznie do publicznego ruchu towarowego a odgałęziającej się w kilometry 4⁷/₈ od istniejącej już, wązkotorowej kolejki parowej z Berun do Koněprus, z tem zastrzeżeniem, iż wspomniana odnoga kolejowa ma być uważana za istotną część składową wązkotorowej kolejki parowej z Berun do Koněprus i z Berun do Krółodworu wraz z odnogami. będącej przedmiotem obwieszczenia c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 21. lutego 1897, Dz. u. p. Nr. 69.

Z tego powodu ustala się na nowo wynikające z koncesyi prawa i obowiązki wspomnianej spółki akcyjnej odpowiednio do zmienionych stosunków, jak następuje:

Rozdział I.

§ 1.

Postanowienia §§ 1., 2. i 3. obwieszczenia c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 21. lutego 1897, Dz. u. p. Nr. 69, dotyczącego koncesjonowania wązkotorowej kolejki parowej z Berun do Koněprus i z Berun do Krółodworu wraz z odnogami, zatrzymają i nadal moc obowiązującą dla tej kolejki oraz dla odnogi kolejowej do miejsca ładunkowego „Bilý lom“, koncesjonowanej obwieszczeniem c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 7. stycznia 1899, Dz. u. p. Nr. 7, i dla odnogi kolejowej do miejsca ładunkowego „Cisařský lom“, koncesjonowanej obwieszczeniem c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 9. maja 1903. Dz. u. p. Nr. 107; natomiast postanowienia §§ 4. do 11. włącznie obwieszczenia c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 21. lutego 1897, Dz. u. p. Nr. 69 tracą moc obowiązującą co do wszystkich wyżej wymienionych kolejek.

§ 2.

Co do odnogi kolejowej do kamieniołomów na Damilu korzysta spółka z dobrodziejstw skarbowych, przewidzianych w artykule V. ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895.

Okres uwolnień od podatków, o których mowa w artykule V., lit. d) powyższej ustawy, ustanawia się na lat 15, licząc od dnia dzisiejszego.

§ 3.

Spółka ma obowiązek ukończenia budowy odnogi kolejowej do kamieniołomów na Damilu najpóźniej w przeciągu roku, licząc od dnia dzisiejszego, tudzież oddania gotowej kolei do użytku publicznego i utrzymywania jej w nieprzerwanym ruchu przez cały czas trwania koncesyi.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, jakoteż wykonania i urządzenia kolei zgodnie z warunkami koncesyi złożyć ma spółka na żądanie c. k. rządu odpowiednią kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi pieniędzy sierocych.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania można kaucyę tę uznać za przepadłą.

§ 4.

Celem wybudowania odnogi kolejowej do kamieniołomów na Damilu nadaje się spółce prawo wywłaszczania podług przepisów ustawowych, w tej mierze obowiązujących.

Takie samo prawo przyznane będzie spółce także co do tych ewentualnie wybudować się mających kolei podjazdowych, których budowę rząd uznałby za odpowiadającą interesowi publicznemu.

Rozdział II.

Zresztą co do wszystkich linii kolejek, tworzących jednolite przedsiębiorstwo, znajdują zastosowanie następujące postanowienia.

§ 5.

Przy budowie koncesjonowanych kolejek i ruchu na nich stosować się winna spółka do osnowy niniejszego obwieszczenia koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, ustanowionych przez Ministerstwo kolei żelaznych, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, w szczególności do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i do regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1. z r. 1852, o ile one w myśl postanowień rozdziału B ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 mają zastosowanie do kolejek, dalej do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane, wreszcie do zarządzeń c. k. Ministerstwa kolei żelaznych i innych władz powołanych.

§ 6.

Cyfra rzeczywistego, jakoteż imiennego kapitału zakładowego podlega zatwierdzeniu rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów, które rzeczywiście wyłożono na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei, wraz z nabyciem parku wozowego, tudzież na uposażenie rezerwy kapitału, oznaczonej przez rząd, i które należycie będą wykazane z doliczeniem odsetek interkalarnych, rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją istotnie poniesiono przy gromadzeniu kapitału, żadnych dalszych wydatków jakiegobądź rodzaju liczyć nie wolno.

Gdyby po ukończeniu kolei miano wystawić jeszcze dalsze nowe budowle lub pomnożyć urządzenia ruchu, wówczas można odnośne koszty doliczyć do kapitału zakładowego, jeżeli rząd zezwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub na pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli te koszty będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacyi, zatwierdzonego przez rząd.

Zaciągnięcie pożyczek, które mają być ubezpieczone przez wpis do ksiąg kolejowych, oraz osnowa skryptów dłużnych, które w tym celu będą wydane, wymaga zatwierdzenia rządu.

§ 7.

Spółka obowiązana jest przystąpić do umowy, zawartej przez austriackie spółki kolejowe co do zakupu i utrzymywania w pogotowiu przyborów dla transportów wojskowych, oraz co do pomagania sobie nawzajem służbą i taborem przy skutecznianiu większych transportów wojskowych.

Spółka obowiązana jest uwzględniać przy obsadzaniu posad wysłużonych podoficerów wojska, marynarki wojennej i obrony krajowej, w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§ 8.

Spółka obowiązana jest postarać się o zaopatrzenie swoich funkcjonaryuszów na wypadek niezdolności do pracy i na starość, oraz o zaopatrzenie ich rodzin i w tym celu przystąpić do zakładu emerytalnego związku austriackich kolei lokalnych, o ileby nie utworzono dla koncesyjonowanego przedsiębiorstwa kolejowego własnej kasy emery-

talnej, zapewniającej przynajmniej takie same korzyści dla członków, względnie nakładającej przynajmniej takie same zobowiązania na spółkę, jak zakład emerytalny wyżej wspomniany.

To zaopatrzenie na wypadek niezdolności do pracy i na starość należy przeprowadzić w ten sposób, iż spółka będzie miała obowiązek zgłaszania w zakładzie emerytalnym związku austriackich kolei lokalnych, względnie we własnej kasie emerytalnej, stałych funkcjonaryuszów z dniem nadania im stałej posady, z innych zaś funkcjonaryuszów przynajmniej tych, którzy pełnią służbę, jako maszyniści, palacze, konduktorzy, strażnicy lub posługacze stacyjny, przy odpowiednim ich zatrudnieniu, najpóźniej po ukończeniu trzech lat służby.

§ 9.

Spółka ma obowiązek dostarczania c. k. Ministerstwu kolei żelaznych na jego żądanie w należytym czasie wykazów statystycznych, potrzebnych do zestawienia rocznej statystyki kolei żelaznych.

§ 10.

Rząd zastrzega sobie prawo wykupienia koncesyjonowanej kolei w każdym czasie pod następującymi warunkami:

1. Celem oznaczenia ceny wykupna policzy się czyste roczne dochody przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą wykupna, strąci się z tego czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczy się średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Jeżeli wykupienie następuje w takim czasie, w którym ani co do linii głównych, ani co do innej linii jednolitego przedsiębiorstwa kolejowego spółki nie zaistniał obowiązek opłaty podatku, natenczas aż do zgaśnięcia uwolnienia od podatku, które przysługiwało pierwszej linii, wstępującej w obowiązek opłaty podatku, stanowi średni dochód czysty, obliczony w myśl poprzedniego ustępu, rentę wykupna, która będzie wypłacona bez pobrania podatku. Zarazem należy, z uwagi na okoliczność, iż wolność podatkowa linii głównych kończy się pierwiej, obliczyć na przyszłość rentę wykupna w ten sposób, iż za każdym razem oblicza się za czas, poczynawszy od tego dnia, w którym poszczególne linie kolejowe wchodziły w obowiązek opłaty podatku, przypadający na nie podatek wraz z dodatkami według stóp procentowych lat wciągniętych w obliczenie przecięcia i odciaga go od dochodów z odnośnych lat, tak, iż za czas po zgaśnięciu uwolnienia od podatków, służącego linii, która ostatnia wchodzi w obowiązek

podatkowy, potrąci się z dochodów wszystkich linii przypadający na nie podatek wraz z dodatkami. Do pozostałej reszty dolicza się, ze względu na to, że stosownie do § 131., lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220 opłacać się ma na przyszłość od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, dodatek w wysokości jednej dziewiątej tego czystego dochodu.

3. Gdyby wykupno nastąpić miało w chwili, w której upłynęło czasowe uwolnienie od podatków dla poszczególnych lub wszystkich linii jednolitego przedsiębiorstwa kolejowego spółki, natenczas przy obliczaniu czystych dochodów rocznych uważać się będzie podatki i dodatki do podatków, ciężące na wykupionem przedsiębiorstwie kolejowem, za wydatki ruchu, podczas gdy co do dochodów linii, wolnych jeszcze od podatku w chwili wykupna, stosuje się analogicznie postanowienia, zawarte w ustępie 2.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie obliczyć należy dla dotyczących linii także co do lat wolnych od podatku podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrącić go z przychodów.

Ze względu jednak na to, że stosownie do § 131., lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220 opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do przeciętnych czystych dochodów, w taki sposób obliczonych, dodatek, wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

4. Przeciętny dochód czysty, obliczony w myśl powyższych postanowień, płacić należy spółce jako wynagrodzenie, za wykupno kolei aż do upływu okresu koncesyjnego w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

5. Gdyby jednak średni dochód czysty, obliczony w myśl powyższych postanowień ustępów 1. do 3., bez uwzględnienia dodatku, przewidzianego w ustępach 2. i 3., nie dawał przynajmniej takiej sumy rocznej, która by się równała racie rocznej, potrzebnej na oprocentowanie i umorzenie według planu pożyczek, zaciągniętych za zezwoleniem rządu na pokrycie policzalnych kosztów zakładowych i zabezpieczonych w księgach kolejowych, wraz z ratą roczną, potrzebną na oprocentowanie po cztery od sta kapitału akcyjnego, zatwierdzonego przez rząd i na umorzenie tegoż w ciągu trwania koncesyi, w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za wykupno kolei, bę-

dzie polegało na tem, że państwo płacić będzie wymienione wyżej kwoty w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku i zwracać spółce podatek rentowy, przypadający od tej renty wykupna.

6. Państwu zastrzega się prawo przejęcia w każdym czasie w miejsce spółki pożyczek, zaciągniętych dla zgromadzenia kapitału na koncesyjonowaną kolej w kwocie, zalegającej jeszcze według zatwierdzonego planu umorzenia w czasie wykupna, do zapłaty z własnych funduszków, w którym to wypadku renta wykupna, przypadająca do wypłaty obniża się o kwotę, potrzebną na oprocentowanie i umorzenie wymienionego kapitału pożyczkowego, tudzież w danym razie o odpowiadającą temu zapotrzebowaniu kwotę dodatku, który w myśl postanowień ustępów 2. i 3. ma być doliczony do przeciętnego dochodu.

7. Państwo zastrzega sobie dalej prawo, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rent, należnych spółce w myśl postanowień powyższych punktów, zapłacić kapitał, równający się zdyskontowanej według stopy po cztery od sta na rok — licząc odsetki od odsetek — wartości kapitałowej tych rent, po strąceniu, jak się samo przez się rozumie, dodatku, któryby w myśl postanowień ustępów 2. i 3. mieścił się w tych rentach.

Gdyby państwo postanowiło w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego, podług własnego wyboru, gotówki lub obligacyi długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą w takim razie po kursie takim, jaki wyniknie jako kurs średni z porównania kursów pieniężnych obligacyi długu państwa tego samego rodzaju, notowanych urzędownie na giełdzie wiedeńskiej w ciągu półroczna bezpośrednio poprzedzającego.

8. Przez wykupienie kolei i od dnia tego wykupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia oznaczonego pod l. 1. do 7., bez dalszej odpłaty, własność koncesyjonowanej kolei, wolna od ciężarów, względnie obciążona tylko zalegającymi jeszcze resztami pożyczek, zaciągniętych za zezwoleniem rządu, tudzież używanie tej kolei, a to ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, ewentualnie także koleje podjazdowe, będące własnością spółki i jej przedsiębiorstwa poboczne, jakoteż rezerwy obrotowe i kapitałowe, utworzone z kapitału zakładowego, o ileby tych ostatnich nie użyto już stosownie do ich przeznaczenia za zezwoleniem rządu.

9. Postanowienie rządu, dotyczące się wykonania państwowego prawa wykupna, które nastąpić może zawsze tylko z początkiem roku kalendarzowego, oznajmione będzie przedsiębiorstwu kolejowemu we formie deklaracji najpóźniej do dnia 31. października bezpośrednio poprzedzającego roku.

Deklaracja ta obejmować będzie następujące szczegóły :

- a) termin, od którego wykupno następuje;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem wykupna, i inne przedmioty majątkowe, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego, bądź jako zaspokojenie pretensyi państwa lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają również na państwo;
- c) kwotę ceny wykupna (l. 1. do 7.), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, ewentualnie tymczasowo obliczoną z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania, przy oznaczeniu terminu i miejsca płatności.

10. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia — jednocześnie z doręczeniem deklaracji, dotyczącej się wykupna — osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby począwszy od tej chwili, nie zmieniono stanu majątku na szkodę państwa.

Od chwili deklaracji co do wykupienia, wymaga wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości przedmiotów majątkowych, w niej wymienionych, pozwolenia tego komisarza.

To samo odnosi się do przyjmowania wszelkich nowych zobowiązań, które albo przekraczają zakres zwyczajnego toku interesów albo powodują trwałę obciążenie.

11. Spółka obowiązana jest postarać się o to, aby rząd mógł w dniu, na wykupienie wyznaczonym, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątkowe, wymienione w deklaracji wykupna.

Gdyby spółka nie uczyniła zadość temu zobowiązaniu, będzie rząd miał prawo objąć nawet bez jej zezwolenia i bez sądowej interwencji wymienione przedmioty majątkowe w fizyczne posiadanie.

Począwszy od chwili wykupienia, odbywać się będzie ruch na wykupionej kolei na rachunek państwa; przeto od tej chwili przypadają wszelkie dochody ruchu na korzyść państwa, na koszt jego zaś wszelkie wydatki ruchu.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku po chwilę wykupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowia-

dać ma samo za wszelkie należytości obrachunkowe, pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej, i za wszelkie inne długi.

12. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracji wykupna (l. 9.) prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych, przechodzących wskutek wykupienia na państwo.

Spółka obowiązana jest oddać rządowi na jego żądanie do dyspozycji wszelkie dokumenty prawne, jakichby w tym celu od niej wymagano.

§ 11.

Trwanie koncesyi łącznie z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl § 9., lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne oznacza się na czas do dnia 20. lutego 1957 włącznie; po upływie tego czasu gaśnie koncesya.

Pod warunkami, przewidzianymi w § 16., może rząd uznać koncesyę za zgasłą także przed upływem powyższego czasu.

§ 12.

Gdy koncesya zgaśnie i od dnia jej zgaśnięcia przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie koncesyonowanej kolei i wszystkich ruchomych i nieruchomości przynależności, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, koleje podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne, będące ewentualnie własnością spółki, jakoteż rezerwy obrotowe i kapitałowe, utworzone z kapitału zakładowego, o ileby tych ostatnich nie użyto już za zezwoleniem rządu stosownie do ich przeznaczenia.

§ 13.

Tak wtedy, gdy koncesya niniejsza zgaśnie, jak i w razie wykupienia kolei (§ 10.), zatrzymuje spółka na własność fundusz rezerwowy, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i ewentualne aktywa obrachunkowe, tudzież te osobne zakłady i budynki, wzniesione lub nabyte z własnego majątku, do których zbudowania lub nabycia rząd upoważnił spółkę z tym wyraźnym dodatkiem, że przedmioty te nie mają stanowić przynależności kolei.

§ 14.

Spółka nie ma prawa oddania ruchu kolei osobom trzecim, wyjąwszy gdyby rząd wyraźnie na to zezwolił.

§ 15.

Rząd ma prawo przekonywania się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są wykonane we wszystkich częściach odpowiednio celowi i sumieniu, tudzież prawo zarządzenia, by istniejącym w tym względzie wadom zapobieżono, względnie aby je usunięto.

Rząd ma także prawo wglądania w zarząd kolei za pośrednictwem wydelegowanego przez siebie funkcyjaryusza, a w szczególności prawo nadzorowania za pośrednictwem organów nadzorczych, wydelegowanych na koszt spółki, w sposób, jaki tylko za stosowny uzna, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami.

Komisarz ustanowiony przez rząd ma także prawo bywania na posiedzeniach rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, sprawującej zarząd spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach, ile razy uzna to za potrzebne, i prawo zawieszania

wszystkich takich uchwał i zarządzeń, któreby sprzeciwiały się ustawom, koncesyi lub statutowi spółki, względnie były dla publicznego dobra szkodliwe; w przypadku jednak takim winien komisarz przedstawić sprawę natychmiast Ministerstwu kolejowemu do decyzji, która zapaść ma bezzwłocznie i obowiązywać spółkę.

§ 16.

Rząd zastrzega sobie dalej prawo, iż gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia, dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, przepisanych w koncesyi, w warunkach koncesyjnych lub ustawach, będzie temu zapobiegał środkami, odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę za zgąsłą **jeszcze** przed upływem okresu koncesyjnego.

Forster wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24.

także w roku 1909. w języku

niemieckim, chorwackim, czeskim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1909** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz **8 K.** Pojedyncze jego części można odbierać w miejscu lub otrzymywać bezpłatnie pocztą.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24, i nabywać także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzednim złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uiścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia pocztowego należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** można nabywać:

Rocznik	1849 za . . .	4 K 20 h	Rocznik	1869 za . . .	6 K — h	Rocznik	1889 za . . .	6 K — h
"	1850 " . . .	10 " 50 "	"	1870 " . . .	2 " 80 "	"	1890 " . . .	5 " 40 "
"	1851 " . . .	2 " 60 "	"	1871 " . . .	4 " — "	"	1891 " . . .	6 " — "
"	1852 " . . .	5 " 20 "	"	1872 " . . .	6 " 40 "	"	1892 " . . .	10 " — "
"	1853 " . . .	6 " 30 "	"	1873 " . . .	6 " 60 "	"	1893 " . . .	6 " — "
"	1854 " . . .	8 " 40 "	"	1874 " . . .	4 " 60 "	"	1894 " . . .	6 " — "
"	1855 " . . .	4 " 70 "	"	1875 " . . .	4 " — "	"	1895 " . . .	7 " — "
"	1856 " . . .	4 " 90 "	"	1876 " . . .	3 " — "	"	1896 " . . .	7 " — "
"	1857 " . . .	5 " 70 "	"	1877 " . . .	2 " — "	"	1897 " . . .	15 " — "
"	1858 " . . .	4 " 80 "	"	1878 " . . .	4 " 60 "	"	1898 " . . .	6 " — "
"	1859 " . . .	4 " — "	"	1879 " . . .	4 " 60 "	"	1899 " . . .	10 " — "
"	1860 " . . .	3 " 40 "	"	1880 " . . .	4 " 40 "	"	1900 " . . .	7 " — "
"	1861 " . . .	3 " — "	"	1881 " . . .	4 " 40 "	"	1901 " . . .	6 " — "
"	1862 " . . .	2 " 80 "	"	1882 " . . .	6 " — "	"	1902 " . . .	7 " 50 "
"	1863 " . . .	2 " 80 "	"	1883 " . . .	5 " — "	"	1903 " . . .	9 " — "
"	1864 " . . .	2 " 80 "	"	1884 " . . .	5 " — "	"	1904 " . . .	5 " — "
"	1865 " . . .	4 " — "	"	1885 " . . .	3 " 60 "	"	1905 " . . .	6 " — "
"	1866 " . . .	4 " 40 "	"	1886 " . . .	4 " 60 "	"	1906 " . . .	12 " — "
"	1867 " . . .	4 " — "	"	1887 " . . .	5 " — "	"	1907 " . . .	13 " — "
"	1868 " . . .	4 " — "	"	1888 " . . .	8 " 40 "			

Cenę sprzedaży rocznika 1908 poda się do wiadomości z początkiem stycznia 1909.

Pojedyncze roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od r. 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przyznaje się opust 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które **zaginięły** lub doszły w **stanie wadliwym**, reklamować należy najpóźniej w **przebiegu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, zaś części wydań nieniemieckich najpóźniej w **przebiegu sześciu tygodni** po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać wyłącznie tylko **za opłatą ceny handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego** począwszy od roku 1849. i **wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach** począwszy od roku 1870. są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte Nr. 24., nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materji.